

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w sprawie **K. K.** skazanego z art. 178a § 1 k.k.

w związku z kasacją wniesioną przez jego obrońcę od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 15 grudnia 2023 r., sygn. VII Ka 729/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Cieszynie z dnia 20 czerwca 2023 r., sygn. II K 505/23,

na podstawie art. 535 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną, obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Cieszynie z dnia 20 czerwca 2023 r, sygn. II K 505/23 K. K. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a §1 k.k. i za to został skazany na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym oraz orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, jak też świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł na Fundusz P..

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z 15 grudnia 2023 r., sygn. VII Ka 729/23 po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego i zarzucił wyrokowi sądu odwoławczego naruszenia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. przez orzekanie przez ten sąd w składzie, w którym uczestniczył sędzia W. S., powołany na urząd sędziego Sądu Okręgowego w Bielsku -Białej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., co doprowadziło do naruszenia prawa oskarżonego do rozpoznania jego sprawy przez niezawisły, bezstronny sąd ustanowiony ustawą i wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł w odpowiedzi na kasację o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 27 czerwca 2024 r., IV KK 229/24 oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego wskazuje jednoznacznie, że w żadnym zakresie nie potwierdził się zarzut kasacji o zaistnieniu bezwzględnego powodu odwoławczego w postaci nienależytej obsady składu sądu odwoławczego w osobie sędziego W. S.. Wyrażając taki pogląd Sąd Najwyższy odwołał się do treści uchwały 3 Izb Sądu Najwyższego 23 stycznia 2020 r., BSA I – 4110/20, którą jest związany oraz do poglądu prawnego wyrażonego w uchwale składu siedmiu sędziów Sadu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r. I KZP 2/22, który w pełni podziela. W tej ostatniej uchwale wskazano, że dokonując oceny wymogów rzetelnego procesu w kontekście instytucjonalnej bezstronności sędziego należało odwołać się do treści wyroku ETPCz (Wielka Izba) z dnia 1 grudnia 2020 r. – Guðmundur Andri Ástráðsson przeciwko Islandii (wniosek nr 26374/18). W wyroku tym sformułowano

trypunktowy test, w oparciu o który, można by dokonywać oceny wagi uchybień mających miejsce przy powołaniu sędziego. Zbadać należy zatem, czy:

1. w procesie powoływania sędziego doszło do naruszenia prawa krajowego,
2. naruszenie to miało dostatecznie poważny charakter,
3. zostało ono ustalone i naprawione na szczeblu sądów krajowych.

Dostrzegając te uwagi, a także uwarunkowania ustrojowe w postaci roli w procesie nominacji sędziowskich wadliwie powołanej i obsadzonej KRS, w istocie, *a priori*, wskazać należało, że dwa pierwsze kryteria testu zawsze wypadać będą dla nominanta negatywnie. Doszło bowiem do naruszenia prawa krajowego – Konstytucji RP - przez złożenia wniosku o powołanie sędziego przez organ ukształtowany odmiennie niż to wynika z jej art. 187 i który przez „zbliżenie” do władz politycznych nie spełnienia swej ustrojowej roli „stania na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów” (art. 186 ust. 1).

Naruszenie prawa krajowego tej rangi zawsze oceniać należy jako dostatecznie poważne.

Tylko zatem sięgnięcie po trzeci punkt testu pozwala na ustalenie czy konkretny sędzia, który uzyskała nominację w opisanych warunkach, nie jest stronniczy, gdy obalone zostało domniemanie jego bezstronności. Z pewnością dla oceny w ramach trzeciego etapu testu znaczenie będą miały: równoczesność uruchomienia drogi awansowej z objęciem ważnego stanowiska w administracji sadowej w drodze arbitralnej decyzji Ministra Sprawiedliwości, utajnienie obrad KRS, jednoznacznie negatywna ocena zgromadzenia ogólnego sędziów, porównanie osiągnięć zawodowych kandydata z doświadczeniem zawodowym i poparciem środowiska dla kontrkandydatów, czy kandydat miał kontrkandydata do awansu.

Oceniając okoliczności powołania sędziego W.S. na urząd sędziego Sądu Okręgowego w Bielsku- Białej w kontekście trzeciego etapu wskazanego testu, podnieść należało, że ten etap testu wypadł dla sędziego pozytywnie. Z uchwały KRS nr [...], mocą której przedstawiono Pana Sędziego do awansu wynika, że kandydował on wspólnie z innym Sędzią na jedno stanowisko sędziowskie w

Sądzie Okręgowym w Bielsku – Białej. Z dokonanych przez wizytatorów ocen obu kandydatów w zakresie ich osiągnięć zawodowych wynika jednoznacznie, że sędzia W. S. uzyskał znacznie lepszą ocenę dotychczasowej pracy sędziowskiej w istotnych aspektach tej pracy (m.in. stabilności orzecznictwa, terminowości sporządzania uzasadnień, organizacji pracy) niż jego kontrkandydat. Te okoliczności, przy długim okresie pracy sędziego (powołanie na urząd sędziego sądu rejonowego miało miejsce w 2009 r.), a więc znacznym doświadczeniu zawodowym, zadecydowało o wyborze przez KRS tego kandydata do powołania na urząd sędziego w sądzie wyższej instancji. Przeprowadzając - w ramach rozważań zarzutu kasacji - test bezstronności sędziego wskazać należało, że kariera sędziowska sędziego W.S. nie nosiła znamienia kariery przyspieszonej.

W tych okolicznościach, jak też uwzględniając fakt nie odnalezienia w domenie publicznej jakichkolwiek informacji uzasadniających stwierdzenie o bliskich związkach sędziego z władzą polityczną, stwierdzić należało, że zastrzeżenia co do możliwości zachowania przez tego Sędziego bezstronności i niezawisłości w orzekaniu są pozbawione uzasadnionych racji. Fakt poddania swojej kandydatury analizie KRS ukształtowanej z naruszeniem Konstytucji RP, może budzić zastrzeżenia natury moralne, ale zastrzeżenia te, przy niewykazaniu istnienia poważnych ułomności w procesie nominacyjnym sędziego, a to było przedmiotem testu, nie mogły zdecydować o uznaniu braku jego bezstronności w orzekaniu.

Z tych względów należało oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną.

[SOP]

[ms]

